

Ազնվականի առակը. Հնազանդության դաս

Վարդապետություն և Ուխտեր 101.43–62-ը ներկայացնում է մի առակ, որը բացատրում է, թե Սրբերն ինչու վտարվեցին Միսսուրիից:

Ես երբևէ կասկածի տակ դնում եմ Աստծո պատվիրանները

Այս ծառաների նման երբևէ մտածե՛լ եք՝ արդյոք պատվիրանն իրոք անհրաժեշտ էր: Այս առակը մեզ սովորեցնում է, որ Տիրոջ պատվիրանները պաշտպանում են մեզ և օգնում են մեզ ապրել երջանիկ կյանքով (տես նաև Մոսիա 2.41, Վարդապետություն և Ուխտեր 82.8–10):

Ի՞նչ կարող ենք անել, եթե պատվիրանի կարիք չենք տեսնում:

- Ուսումնասիրեք թեման և աղոթեք, որ Տերն օգնի մեզ «զգալ, որ դա ճիշտ է» (Վարդապետություն և Ուխտեր 9.8):
- Հիշեք անցյալի այն ժամանակները, երբ հնազանդությունը օրհնություններ էր բերում:¹
- Գործեք հավատքով՝ վստահ լինելով, որ մենք կհասկանանք «[մեր] հավատքի փորձությունից [հետո]» (Եթեր 12.6):

Առակում ծառաները սկսում են աշտարակ կառուցել, բայց հետո որոշում են, որ դրա «կարիքը չկա» (Վարդապետություն և Ուխտեր 101.49): Բայց, քանի որ նրանք չեն կառուցում աշտարակը, նրանք չեն նախագրուցացվում վտանգի մասին, երբ թշնամին ներխուժում է խաղողի այգին և ոչնչացնում այն:

Մի ազնվականի իր ծառաներին հրահանգում է խաղողի այգի տնկել, ծառերի շուրջը ցանկապատ ու մի աշտարակ կառուցել, որպեսզի պահակը կարողանա հսկել հողը:

Ծառաները տնկում են խաղողի այգին և կառուցում են ցանկապատը, բայց որոշում են աշտարակ չկառուցել:

Զնախատեսված թշնամին ոչնչացնում է խաղողի այգին:

ՀՂՈՒՆԵՐ

1. Տես Նիլ Լ. Անդերսեն, «Կարևոր հոգևոր հիշողություններ», *Լիստոս*, մայիս 2020, 18–22:

ՆԱԽԵՐԻՑ ԲԵՆ ՍՐՈՒՄԱՆԵՐ